

கடந்தகாலத்தில்

ஜீவித்துக்கொண்டிருந்த சபை

[3:1-6]

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக நான் பாதுகாத்து வைத்திருந்த பதிவேடு ஒன்றை, சமீபத்தில் நான் படித்தேன். அதன் வார்த்தைகள் பல பத்தாண்டுகள் பழைமையானவைகளாய் இருந்தாலும், அவைகள் என் வாழ்வின் இடர்ப்பாடு மிக்க காலகட்டத்தின் தெளிவான நினைவுகளைத் திரும்பக் கொண்டு வந்தன: எனது மனைவியான ஜோவும் நானும், சவிசேஷ ஊழியர்களாக ஆஸ்திரேலியா செல்லுவதைத் தேவன் விரும்பினாரா இல்லையா என்பது பற்றி நாங்கள் வியப்படைந்து கொண்டிருந்தோம். புதிதாய்ப்பிறந்த எங்கள் மகளான ஏஞ்சிதான் எங்கள் கடைசிக் குழந்தையாக இருப்பாள் என்று எங்களுக்குக் கூறப்பட்டு இருந்தது. எனது முதல் இரண்டு புத்தகங்கள் அச்சுத்திலிருந்து வந்திருந்தன, நான் எதிர்காலத்தில் எழுத்து ஊழியம் செய்வதன் சாத்தியக்கூறு பற்றி மும்முரமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கியிருந்தேன். அந்தப் பதிவேட்டில் உள்ள பதிவுகளை நான் வாசிக்கையில், எனது நம்பிக்கைகள் மற்றும் கனவுகள் ஆகியவற்றில் நான் வெற்றியும் தோல்வியும் அடைந்தது எப்படி என்பதைப் பற்றி மீண்டும் நினைத்துப்பார்த்தல் என்பதைத் தவிர்க்க இயலாது இருந்தது.

அதுபோலவே, ஆசியாவில் இருந்த ஏழு சபைகளுக்கும் எழுதப்பட்ட கடிதங்களை நாம் பரிசோதிக்கையில், அவர்களின் வெற்றிகள் மற்றும் தோல்விகள் ஆகியவற்றின் வெளிச்சத்தில் நமது சொந்த வாழ்வை மதிப்பீடு செய்யும்படி நாம் கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றோம். இந்தக் கடிதங்கள் காலத்தினால் தூசுபடிந்த கடிதத்தொடர்புகள் அல்ல; இவைகள் நமது சொந்த ஆத்துமாக்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற உயிருள்ள கண்ணாடிகளாக உள்ளன.

ஒருகாலத்தில் மேன்மை பெற்று விளங்கிய சர்தை¹ நகரில் இருந்த சபைக்கு எழுதப்பட்ட கடிதமான இது நமது தற்போதய படிப்பான ஐந்தாவது கடிதமாக உள்ளது. இந்த சபையானது, நல்லது எதுவும் கூறப்படாது இருந்த இரு சபைகளில் ஒன்று என்ற ஐயத்திற்கு இடமான தனித்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது - இது குறைந்தபட்சம் இந்த முழு சபையையும் பொறுத்தவரையிலாவது உண்மையாக உள்ளது.² இருந்தபோதிலும், சரியானதைச் செய்வதற்கு இன்னும் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்த உண்மையுள்ள ஒருசிலரை இது கொண்டிருந்தது (3:4). நமது பாடத்தின்போது, நாம் இந்த விசேஷித்த மனிதர்களைப் பற்றி முக்கிய

கவனம் செலுத்துவோம்.

மேட்டிமையான ஒரு மாகாணம் (3:1அ)

இந்தக் கடிதம், “சர்தை சபையின்³ தூதனுக்கு நீ எழுதவேண்டியது என்னவெனில்” (வசனம் 1அ) என்று தொடங்குகிறது.

ஏழு சபைகளைப் பற்றிய நமது படிப்பில் இதுவரைக்கும் நாம், (சபைக் குழுமங்கள்) இருந்த இடங்களின் சமூகங்களினால் - எதிர்மறையாகவோ அல்லது நேர்மறையாகவோ - அடிக்கடி துன்புறுத்தப்பட்ட சபைக்குழுமங்களைப் பற்றிக் கண்டிருக்கின்றோம். சபையானது சமூகத்தின்மீது செல்வாக்குச் செலுத்துவதாயிருக்க வேண்டும் (மத்தேயு 5:13-16), ஆனால் மிகவும் அடிக்கடி, விஷயம் இதற்கு நேர்மாறாக இருந்தது. சர்தையில் இருந்த சபையானது இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணமாக உள்ளது. சபையில் பிரதிபலித்த நகரத்தின் மூன்று பண்புகளை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க நாம் விரும்புகின்றோம்:

(1) சர்தை நகரம் கடந்தகால மகிமையின் வரலாற்றைக் கொண்டிருந்தது. இது ஆசியாவின் பழம் பெரும் நகரங்களில் ஒன்றாக இருந்தது மற்றும் பெரிய நகரங்களில் ஒன்றாகவும் இருந்தது. கி.மு. 560ல், குரோசஸ்⁴ என்பவரின் கீழ், இது பழங்கால இராஜ்யம் ஒன்றின் தலைநகராயிற்று. தொடக்கத்தில் இந்த நகரம் மொலஸ் [Tmolus] மலையின்மீது கட்டி எழுப்பப்பட்டது. அந்த மலையின் அடிவாரத்தில், குரோசஸின் செல்வத்திற்குப் பங்களித்த தங்கம் நிறைந்த மண்ணால் நிரப்பப்பட்ட நதியொன்று இருந்தது.⁵ குரோசஸ் என்பவர், அரசு அலுவலகரீதியான முதல் நாணயத்தை ஏற்படுத்தினார்; வார்த்தையின் நவீனக் கருத்துணர்வின்படி, சர்தையில்தான் பணம் தனது தோற்றத்தைக் கொண்டிருந்தது.⁶ பெர்சியா நாட்டை ஆண்ட மகா கோரேஸ் என்பவர் இந்த நகரத்தைக் கைப்பற்றியபோது, 2640 கோடி ரூபாய்களுக்கும் அதிகமான மதிப்புக்கொண்ட தங்க நாணயங்களை எடுத்துச் சென்றார்! இந்த நகரம், மூன்று கடற்கரையோர நகரங்களின் சாலைகளும், பிரதான உள்சாலைகளும் சந்திக்கும் இடத்திற்கு அண்மையிலிருந்தது என்ற உண்மையானது இதன் செல்வங்களுக்கு ஆதாரமூலமாக இருந்தது. இது இவ்விதமாக செல்வமிக்க வர்த்தக நகரமாயிற்று.

(2) சர்தை நகரம் அளவுக்கு அதிகமான நம்பிக்கையின் வரலாற்றைக் கொண்டிருந்தது. தொடக்க காலத்திய நகரம், இயற்கைக் கோட்டையை உண்டாக்கிய மொலஸ் மலையின் உச்சியில் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்தது. இந்த மலையுச்சியானது, பரந்த வளமான சமவெளியில் இருந்து 1500 அடிகள் உயரத்திலிருந்தது, மற்றும் ஏறக்குறைய செங்குத்தான வழுவழுப்பான பக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. ஒருசில மனிதர்களால் காவல் செய்யப்பட்ட குறுகிய கடவுவழிதான் இந்த நகருக்குள் சென்று சேருவதற்கான வழியாக இருந்தது. இது தாக்குதலுக்கு அசையாத நிலைப்பாட்டில் இருந்ததாகக் காணப்படுகிறது.

ஆவியின் வாக்கு ஒன்று குரோசஸிடத்தில், அவரால் பெர்சியரான

கோரேலைத் தோல்வியடையச் செய்ய முடியும் என்று கூறியதாக அவர் (குரோசஸ்) நம்பினார்.⁷ அதில் அவர் தவறியபோது, அவர் தமது “தாக்க இயலாத” கோட்டைப் பகுதிக்குப் பின்வாங்கிச் சென்றார். கடவுழியைத் தவிர நகருக்குள் செல்வதற்கு ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடியவருக்கு வெகுமதி அளிக்கப்படும் என்று கோரேஸ் அறிவித்தார். சர்தையின் போர்வீரன் ஒருவனால் தவறவிடப்பட்ட தலைச்சீரா ஒன்று மலைப் பகுதியோரமாக உருண்டு கீழே வந்துகொண்டிருந்ததைப் பெர்சியப் போர்வீரன் ஒருவன் கண்டான். சற்றுநேரம் கழித்து, அந்த சர்தைப்போர் வீரன் தனது தலைச்சீராவைத் திரும்ப எடுப்பதற்கு மலைக்குன்றினுடைய அடிப்பகுதியை நோக்கிச் சென்றான். சர்தைப்போர்வீரன் சரிவில் கீழ்நோக்கி வரமுடியும் என்றால், பெர்சியர்கள் அதே சரிவின் வழியாக மேல்நோக்கிச் செல்ல முடியும் என்று அந்தப் பெர்சியப்போர்வீரன் தர்க்கரீதியாகச் சிந்தித்தான். அவன் அந்த இடத்தைக் குறித்துவைத்துக் கொண்டான், பின்பு அந்த இரவில், பெர்சியப்போர்வீரர்களின் ஒரு சிறுகுழு மலையின் ஓரமாகவே மேலேறிற்று. சர்தை நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் அளவுக்கு அதிகமான நம்பிக்கையின்காரணமாக, கோட்டையானது காவலின்றி விடப்பட்டிருந்ததை அவர்கள் கண்டனர் - அந்த நகரம் வீழ்ந்தது.⁸

(3) முதல் நூற்றாண்டின் கடைசியில் சர்தை நகரம், கடந்தகாலப் பெருமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தது. கோரேஸ் சர்தை நகரத்தைக் கைப்பற்றியபின்பு, அந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆயுதங்களைச் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. தந்தையர்கள் தங்கள் மகன்களுக்குச் சுரமண்டலங்களை மீட்டவும், நடனம் ஆடவும், வர்த்தகர்கள் ஆகவும் மாத்திரமே போதிக்க முடிந்தது. வில்லியம் பார்க்ளே அவர்கள், சர்தை நகரத்தை “பொழுதுபோக்கு நடன - இசைக்குழுவினர் மற்றும் கடைக்காரர்களின் நகரம்” என்று அழைத்தார்.⁹ பிற்பாடு கி.பி. 17ல், இந்த நகரம் ஒரு பூமியதிர்ச்சியால் அழிவடைந்தது. இது மீண்டுமாய்க் கட்டப்பட்டது, ஆனாலும் இது தனது முந்திய அந்தஸ்தை ஒருபோதும் மீண்டும் ஆதாயப்படுத்தவில்லை. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:1-6 எழுதப்பட்ட வேளையில், சர்தை நகரமானது கடந்த கால நினைவுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு மூன்றாந்தர நகரமாய் இருந்தது.

நாம் காணப்போகின்றபடி, சர்தையில் இருந்த சபையானது அந்த நகரத்தின் பண்புகளைக் கொண்டிருந்தது.

நேர்மறையான ஒரு விவரிப்பு (3:1ஆ)

இயேசு, சர்தையில் இருந்த சபையின் சுகவீனங்களைப் பரிசோதிக்கு முன், அவர் முதலில் தம்மை, “தேவனுடைய ஏழு ஆவிகளையும் ஏழு நட்சத்திரங்களையும் உடையவர்” (வசனம் 1ஆ) என்று அடையாளப் படுத்திக் கொண்டார். இது கடிதங்களில் உள்ள எல்லா விவரிப்புகளைக் காட்டிலும் மிகுந்த ஆறுதல் உள்ளதாக இருக்கிறது¹⁰ “ஏழு ஆவிகள்” என்ற சொற்றொடர் 1:4ல் காணப்படுகிறது, அங்கு இது பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறித்தது.¹¹ கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவுவதற்காகவும் அவர்களைப்

பலப்படுத்துவதற்காகவும் அவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் தரப்பட்டிருந்தபடியால் (நடபடிகள் 2:38; 5:32; ரோமர் 8:11, 13, 26), இயேசு “ஏழு ஆவிகளைக் கொண்டிருந்தார்” என்ற உண்மையானது, அவர் கிறிஸ்தவர்களை ஆறுதல்படுத்த தயாராக இருக்கின்றார் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. அவர் “ஏழு நட்சத்திரங்களை ஏந்திக் கொண்டிருந்தார்” என்ற அறிவிப்பினாலும் இதே செய்தியே தெரிவிக்கப் படுகிறது. 1:16ன்படி, இயேசு இந்த நட்சத்திரங்களை, பாதுகாப்பிற்கு வல்லமை நிறைந்த தமது வலது கரத்திலே ஏந்திக் கொண்டிருக்கின்றார். இது அவரது மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் காவல்செய்வதற்குமான அவரது வல்லமையைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது.¹² (“தமது வலதுகரத்தில் ஏழு நட்சத்திரங்களை ஏந்திக் கொண்டிருந்தார்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.)

சர்தை நகரில் இருந்த சபையானது பொதுவான பாராட்டுதல் எதையும் பெற்றிராத நிலையில், இயேசு இந்தக் கடிதத்தை ஆறுதலின் இந்தச் செய்தியுடன் தொடங்கியது ஏன்? ஒரு வேளை, சோதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் உண்மையுடன் நிலைத்திருந்த “ஒருசிலரை” (3:4) உற்சாகப்படுத்துவதற்கு அவர் விரும்பியிருக்கலாம்.

வேதனை நிறைந்த பரிசோதனை (3:1இ, ஈ, 2அ, இ)

இந்தக் கடிதத்தின் பொருளுரை, எபேசு மற்றும் தியத்தீரா நகரங்களில் இருந்த சபைகளுக்கு இயேசு எழுதிய கடிதங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே வார்த்தைகளைக் கொண்டு தொடங்கிற்று: “உன் கிரியைகளை அறிந்திருக்கிறேன்” (வசனம் 1இ).¹³ பின்பு இயேசு, அந்த இரண்டு சபைகளையும் பாராட்டி இருந்தார். எபேசுவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர், “உன் கிரியைகளையும், உன் பிரயாசத்தையும், உன் பொறுமையையும், நீ பொல்லாதவர்களைச் சிக்கக்கூடாமலிருக்கிற தையும், ... அறிந்திருக்கிறேன்” என்று கூறியிருந்தார் (2:2). தியத்தீராவில் இருந்தவர்களை அவர், “உன் கிரியைகளையும், உன் அன்பையும், உன் ஊழியத்தையும், உன் விசுவாசத்தையும், உன் பொறுமையையும், நீ முன்பு செய்த கிரியைகளிலும் பின்பு செய்த கிரியைகள் அதிகமாயிருக்கிறதையும் அறிந்திருக்கிறேன்” என்று கூறிய புகழ்ந்திருந்தார் (2:19).

இந்த ஏழு கடிதங்களும் தனித்தனியே சுற்றுக்கு விடப்பட்டிருந்த தில்லை என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஏழு சபைகளில் ஒன்று தனது கடிதத்தை வாசிக்க கேட்பதற்குக் கூடிவந்திருக்கையில், அந்த உறுப்பினர்கள் மற்ற ஆறு கடிதங்கள் வாசிக்கப்பட்டதையும் கேட்டனர். இவ்விதமாக, சர்தையில் இருந்த சபைக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம் வாசிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, சர்தையில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், மற்ற நான்கு சபைக்குமுமங்களைப் பற்றி இயேசுவின் புகழ்ச்சியை வாசிக்க கேட்டிருந்தனர். எபேசு, தியத்தீரா சபைகளைப்பற்றி இயேசு தமது பாராட்டுதலுடன் கூடுதலாக, சிமிர்னா சபையானது உபத்திரவத்தின் மத்தியிலும் உண்மையுடன் நிலைத்திருந்தமைக்காகவும், பெர்கமுவில் இருந்த சபையானது அவரது நாமத்தை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருந்தமைக்

காகவும் அவற்றைப் பாராட்டியிருந்தார். சர்தையில் இருந்த சபையானது பெருமைமிகுந்த கடந்த காலத்தைக் கொண்டிருந்தபடியால், அதன் உறுப்பினர்கள் ஒருவேளை, இயேசுவிடமிருந்து மிகவும் தாராளமான புகழ்ச்சியை எதிர்பார்த்து இருந்திருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் யாவரும் பெருமூச்சு விடவும் அவர்களில் சிலர் கோபம் அடையவும் காரணமான தெய்வீக மதிப்பீடு ஒன்றையே அவர்கள் வாசிக்க கேட்டனர். மூலவசனத்தில் இந்த மதிப்பீட்டிற்கு ஆறு வார்த்தைகள் மாத்திரமே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது, ஆனால் கடினமாய்த் தாக்கும் மொழிநடையைக் கற்பனை செய்தல் என்பது சிரமமாக இருக்கும்: “நீ உயிருள்ளவனென்று பெயர்கொண்டிருந்தும் செத்தவனாயிருக்கிறாய்” (வசனம் 1ஈ).

இந்த சபைக்குமும் “உயிருள்ளதாக” இருந்ததற்கு “பெயர் ஒன்றை” கொண்டிருந்தது - இது சகோதரர்கள் மத்தியில் ஆவிக்குரிய வலிவார்ந்த தன்மையால் ஒரு நற்பெயராக இருந்தது.¹⁴ ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று நீங்கள் இந்த சபைக்குழுமத்திற்குச் சென்று, அங்கு மனதை ஈர்க்கக்கூடிய ஆராதனை ஊழியத்தை - கம்பீரமான ஜெபங்கள், நேர்த்தியாகப் பாடுதல், தலைசிறந்த பிரசங்கித்தல், கண்ணியம் மிகுந்த வகையில் கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை ஆசரித்தல், மிகவும் ஏராளமான காணிக்கை ஆகியவற்றை - கவனித்துப்பார்த்து, “அந்த சபை கிறிஸ்துவுக்கென்று உயிருள்ளதாக இருக்கிறது!” என்று கூறிச் சென்றிருப்பீர்கள்.

இருப்பினும் தேவன், (எந்த ஒரு விஷயத்தையும்) மனிதர் காண்பது போல் காண்பதில்லை (1 சாமுவேல் 16:7). இந்த சபை “செத்தது” - 1 தீமோத்தேயு 5:6ல் “சுகபோகமாய் வாழ்கிறவன் உயிரோடே செத்தவன்” என்று கூறப்பட்ட பெண்ணைப்போல், ஆவிக்குரிய வகையில் செத்ததாய் இருந்தது. “செத்தது” என்ற வார்த்தை “பிரிதல்” என்று விளக்கப்படலாம்;¹⁵ ஆவிக்குரிய மரணம் என்பது தேவனிடத்தில் இருந்து பிரிதலாக உள்ளது (ஏசாயா 59:1, 2). சர்தையில் இருந்த சபையானது, கர்த்தருடன் கொண்டிருந்த உறவுமுறை சரியானதாக இராத்தபடியால், அது நற்பெயர் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் உண்மைத்தன்மை கொண்டிருக்கவில்லை, அது வடிவமைப்பைக் கொண்டிருந்தது, ஆயினும் சக்தியைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

சர்தையில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு, இயேசுவின் மதிப்பீடு எவ்வளவு அதிர்ச்சியானதாக இருந்திருக்கும் என்பதை மதித்து அறிவதற்கு, உடல்ரீதியான வலிமையால் எப்போதும் தன்னைப் பெருமையாக நினைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதரை நாம் கற்பனை செய்துகொள்வோம் (அவரை நாம் திருவாளர். ஜோன்ஸ் என்று அழைப்போம்). திருவாளர். ஜோன்ஸ் அவர்கள் தமது இளமைப் பருவத்தில், தலைசிறந்த ஒரு விளையாட்டு வீரராக இருந்தார், அவர் இன்னமும் உடல்நலத்திற்கான தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ளார். ஒருநாள் அவர், வழக்கமான உடல் பரிசோதனைக்காக மருத்துவரிடம் சென்றார். பரிசோதனைகள் முடிந்த பின்பு, மருத்துவர் ஆய்வறைக்குத் திரும்பிவந்து, அவரது கண்களுக்குள் அவரை உற்றுநோக்கி, “திருவாளர். ஜோன்ஸ் அவர்களே, நீங்கள் ஒரு செத்த

மனிதராக இருக்கின்றீர்கள்!” என்று கூறுகின்றார். அந்த மருத்துவ ஆய்வறிக்கையானது திருவாளர். ஜோன்ஸ் அவர்களை, இயேசுவின் ஆவிக்குரிய ஆய்வறிக்கை சர்தையில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களைப் புரட்டிப்போட்டதைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் புரட்டிப்போட்டிருக்காது.

இவர்கள், “... பாவங்களினாலும் மரித்தவர்களாயிருந்தார்கள்” (எபேசியர் 2:1) என்று ஆய்ந்தறியப்பட்ட முதல் நபர்களாகவோ அல்லது கடைசி நபர்களாகவோ இருந்ததில்லை. ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில், ஒரு பிரசங்கியார், மிகச்சிறந்த உறுப்பினர் ஒருவரின் சவ அடக்க ஆராதனையின் போது அன்று மாலை தாம் பிரசங்கிக்கப் போவதாக அறிவித்தார். அந்த இரவில், சபைக் கட்டிடத்தின் முன்னால் ஒரு சவப்பெட்டி இருந்ததைக்கண்டு, சபையின் உறுப்பினர்கள் திகைப்படைந்தனர். பிரசங்கியாரின் பிரசங்கத்திற்கான நேரம் வந்தபோது, அவர் மரணம் அடைந்தவர்கள் பற்றிய பொதுவான கருத்துக்களை (முதலில்) கூறினார். கடைசியில் அவர், “யார் மரித்துப்போனார் என்று உங்களில் சிலர் வியப்படைந்து இருக்கலாம். நீங்களே சவப்பெட்டியின் அருகில் வந்து பாருங்கள்” என்று கூறினார். உறுப்பினர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக வந்து, சவப்பெட்டிக்குள் பார்த்தபோது, அதில் அவர்கள் ... ஒரு கண்ணாடியை ... அதில் தங்கள் சொந்த முகம் பிரதிபலிப்பதைக் கண்டனர்! இது அந்த சபைக்குழுமத்திற்கு உயிர்ப்பித்தல் அவசியமாய் இருந்தது என்று கருத்துத் தெரிவிப்பதற்குப் பிரசங்கியாரின் மதிநுட்பமான வழிமுறையாக இருந்தது (சங்கீதம் 85:6; 119:25ஐக் காணவும்).

உடல்நீதியான மரணம் உடனடியாக வரவுள்ளது என்று உங்களுக்கும் எனக்கும் கூறப்பட்டால், நாம் அனேகமாக அந்த மருத்துவ முன்னாய்வுக்கு ஆதாரத்தை வேண்டிக்கேட்போம். அடுத்த சில வசனங்கள், சர்தையில் இருந்த சபையானது மரணத்தில் முடியக்கூடிய சகவீனத்தைக் கொண்டிருந்தது என்று இயேசு முடிவுசெய்வதற்கு அவரை வழிநடத்திய நான்கு திட்டவட்டமான அறிகுறிகளைக் குறிப்பிடுகின்றன அல்லது மறைமுகமாய் உணர்த்துகின்றன:

(1) நித்திரை மயக்கம். உற்சாகமாய் இருந்த யாரேனும் ஒருவர், உறங்குவதைத் தவிர வேறெதுவும் செய்ய விரும்பாது இருக்கின்றார் என்றால், அது மருத்துவரிடம் ஆலோசனை பெறவேண்டிய வேளையாக உள்ளது. சர்தையில் இருந்த சபைக்கு இயேசு, “நீ விழித்துக்கொண்டு, ...” என்று ஆலோசனை அளித்தார் (வசனம் 2அ).

(2) சோம்பேரித்தனம். செயல்துடிப்புடன் இருந்த யாரேனும் ஒருவர் சோம்பல் உள்ளவராகி விடுவார் என்றால், நாம் அதைப் பற்றிக் கவலைப் படுகின்றோம். சர்தையில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் ஒருகாலத்தில் உற்சாகமிக்கவர்களாய் இருந்தனர், ஆனால் இயேசு “உன் கிரியைகள் (என்) தேவனுக்கு¹⁶ முன் நிறைவுள்ளவைகளாக¹⁷ நான் காணவில்லை” என்று கூறினார் (வசனம் 2இ). அவர்கள் தலைசிறந்த ஊழியத்தைத் தொடங்கியிருந்தனர், ஆனால் ஆர்வத்தை இழந்திருந்தனர்; அவர்கள் ஒன்றையும் செய்துமுடிக்கவில்லை.¹⁸

(3) அலட்சியம். தமது தோற்றத்தில் பெருமையை மேற்கொண்

டிருக்கும் யாரேனும் ஒருவர் உருவத்தில் நயமும் ஒழுங்கும் இல்லாது இருக்கும்போது, நாம் எச்சரிக்கை அடைகின்றோம். 3:4ல் இயேசு, “ஆனாலும் தங்கள் வஸ்திரங்களை அசுசிப்படுத்தாத சிலபேர் சர்தையிலும் உனக்குண்டு”¹⁹ என்று கூறினார், இது எஞ்சியவர்கள் தங்கள் வஸ்திரங்களை அசுசிப்படுத்தியிருந்தனர் என்று மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது. “அசுசிப்படுத்துதல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை யானது, தற்செயலாகச் சிதறியதினால் விளைந்த சிறு கறை போன்ற விஷயத்தைக் குறிப்பதில்லை. மாறாக, இவ்வார்த்தையானது, அசுத்தத்தினால் அழுந்தப்பட்டிருத்தல் என்பதை, சேறு அல்லது சகதியில் உருண்டு புரளுதலினால் விளைகின்ற அசுசியின் வகையைக் குறிக்கிறது.²⁰ சர்தையில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களில் பலர், “புறதெய்வ வழிபாடு செய்யும் அவர்களின் அயலகத்தார்களிடத்தில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்த முடியாத ஒரு வாழ்க்கையை வாழ வந்தனர்.”²¹ அவர்கள், “உலகத்தால் கறைபடாத படிக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும்” என்ற கட்டளைப்படி தங்களைக் காத்துக்கொள்வதில் தவறியவர்களாய் ஆகியிருந்தனர் (யாக்கோபு 1:27).²²

(4) எளிதில் தாக்கப்படக் கூடிய தன்மை. ஒருவரின் நோய் எதிர்ப்பு அமைப்பு பழுதடைகின்றபோது, அவரது எதிர்ப்புசக்தி குறைந்துபோய், அவர் எளிதில் நோய் தாக்கக் கூடியவராகின்றார். ஆவிக்குரிய வகையில் பேசும்போது, இதுவே சர்தையில் இருந்த சபையின் சூழ்நிலையாக இருந்ததாகக் காணப்படுகிறது. அந்த சபைக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தை நாம் படிக்கையில், மற்ற சபைகளால் எதிர்கொள்ளப்பட்டிருந்த சோதனைகள் உபத்திரவங்கள் ஆகியவை பற்றிய குறிப்பிடுதல் இல்லை என்ற உண்மையால் நாம் தாக்கப்படுகின்றோம்: அவர்கள் எதிர்த்து வாதிட வேண்டியதாயிருந்த கள்ளப்போதகர்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை (2:2, 6, 14, 15, 20). அவர்கள், அவிசவாசமுள்ள யூதர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை (2:9; 3:9). அவர்களில் யாரும் சிறையில் போடப்படவில்லை (2:10). எவரொருவரும் விசுவாசத்திற்காக மரித்திருக்கவில்லை (2:13). அவர்கள் சமாதானத்தைக் கொண்டிருந்தனர் - ஆனால் அது கல்லறையின் சமாதானமாக இருந்தது.

அவர்கள் இன்னமும் ஆராதனைக்குக் கூடி வந்தனர், ஆனால் அவர்கள் இனியும் தங்கள் விசுவாசத்தைத் தாங்கள் வாழ்ந்த சமூகத்தில் தீவிரமாகப் பகிர்ந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் தங்கள் புறதெய்வ வணக்க அயலகத்தவர்களுடன் ஆறுதல் நிறைந்த வகையில் கூடிவாழ்ந்து வந்தனர். “அவர்கள் மரித்துக் கொண்டிருந்த சாட்சியமும், கெட்டுப்போய்க் கொண்டிருந்த ஊழியமும் கொண்ட மதிப்புள்ள மக்களாக இருந்தனர்” என்று வார்டென் வயர்ஸ்ப் அவர்கள் முடிவுசெய்தார்.²³ அவர்கள் அனேகமாக, “அந்த மூலையில் கூடிவருகின்ற, நயப் பாங்குள்ள, தீங்கற்ற மதக்குழுவினர்” என்று கருதப்பட்டிருக்கலாம். அவர்கள் - பிசாசானவன் தங்களைத் தனியே விட்டுவிடும்படியாக - பாவத்துடன் எதிர்ப்பற்றவகையிலான ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டிருந்தனர்.

பரிவிரக்கம்கொண்ட ஒரு

அறிவிப்பு (3:2அ, ஆ, 3)

சர்தையில் இருந்த சபையானது சாவுக்கேதுவான சுகவீனம் கொண்டிருந்து இருக்கலாம், ஆனால் கர்த்தர், ஆவிக்குரிய CPR²⁴ சிகிச்சையொன்றை அந்த சபைக்கு முயற்சி செய்து பார்ப்பதற்கு முன்பு அதற்கு மரணச்சான்றிதழில் கையொப்பம் இடப்போவதில்லை. அவரது பரிவிரக்கமான வேண்டுகலை கவனியுங்கள்: “நீ விழித்துக்கொண்டு, சாகிறதற்கேதுவாயிருக்கிறவைகளை²⁵ ஸ்திரப்படுத்து” (வசனம் 2அ, ஆ).

அவர்கள் “செத்தவர்களாய்” இருந்தார்கள் என்று இயேசு ஏற்கனவே அறிவித்திருந்தபடியால், “சாகிறதற்கேதுவாயிருக்கிறவைகளை ஸ்திரப்படுத்து” என்ற அவரது அறைகூவல் திகைப்புக்குரியதாக இருக்கலாம். அவர்கள் செத்திருந்தும் சாகாதிருக்கக்கூடுவது எப்படி? உடல்நலத்துடன் காணப்பட்ட மனிதர் மற்றும் உணர்வற்ற மருத்துவர் ஆகியோரைப் பற்றிய விவரிப்பை நான் இன்னும் விரிவாக்க அனுமதியுங்கள்: “நீங்கள் செத்துப்போன மனிதராக இருக்கின்றீர்கள்!” என்று மருத்துவர் அறிவித்த பின்பு, அவர் சற்று நேரம் அமைதியாக இருந்துவிட்டு, பின்பு அம்மனிதனிடத்தில், “ஆனால் ஒரு சக்திவாய்ந்த புதிய சிகிச்சை உள்ளது ... ஒருவேளை அது, ஒருவேளை அதுமாத்திரமே உங்களுக்கு உதவும்” என்று கூறுகின்றார். எனது விவரிப்பு பூரணமானதாக இருப்பதில்லை, ஏனென்றால் மாபெரும் மருத்துவர், “ஒருவேளை நம்பிக்கை இருக்கலாம்” என்று ஒரு போதும் கூறவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர், “நீங்கள் எனது அறிவுறுத்துதலைப் பின்பற்றினால் நம்பிக்கை உள்ளது” என்று கூறுகின்றார்.

சர்தையில் இருந்த சபையின் உறுப்பினர்கள் என்ன செய்யவேண்டியிருந்தது? முதலாவது அவர்கள் எழுந்து, உணர்ந்து அறியும்படி [rouse, realize, and recognize] கூறப்பட்டனர். இயேசு, “நீ விழித்துக்கொண்டு,²⁶ சாகிறதற்கேதுவாயிருக்கிறவைகளை ஸ்திரப்படுத்து” என்று கூறினார் (வசனம் 2அ). அவர்கள் தங்கள் ஆவிக்குரிய சூழ்நிலைக்கு “விழித்துக்கொள்ள” வேண்டியிருந்தது (எபேசியர் 5:14; ரோமர் 13:11-14ஐக் காணவும்), கடந்த கால மகிமையில் தாங்கள் வாழ்ந்திருந்ததை உணர்ந்தறிய வேண்டியிருந்தது, மற்றும் தங்களின் ஆவிக்குரிய அபாய நிலையை அறிந்துணர வேண்டியிருந்தது. கடந்த காலத்தில் இருந்து கற்றுக் கொள்ளாதல் என்பது விரும்பப்படத்தக்கதாக உள்ளது, ஆனால் கடந்த காலத்திலேயே வாழ்தல் என்பது அழிவுக்குரியதாக உள்ளது.

இரண்டாவது, அவர்கள் நினைவுகூர்ந்து, கைக்கொண்டு, மனத்திரும்பும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டனர். இயேசு, “ஆகையால்²⁷ நீ கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்ட வகையை நினைவுகூர்ந்து,²⁸ அதைக் கைக்கொண்டு²⁹ மனத்திரும்பு” என்று கூறினார் (வசனம் 3அ). அவர்கள் தாங்கள் கேட்டிருந்த பிரசங்கித்தலை நினைவுகூர்ந்திருக்க வேண்டிய வேளையில், தங்கள் பெற்றிருந்த புகழ்ச்சியை மீண்டும் நினைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் விசுவாசத்தின் அடிப்படை விஷயங்களுக்குத் திரும்பச் சென்று அந்த சக்தியங்களைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பின்பு, அவர்கள்

தங்கள் மனதிருப்திக்காக மனந்திரும்பக்கூடியவர்களாகி அவசியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவார்கள்!

கர்த்தருடைய அறிவுறுத்துதல்களை அவர்கள் புறக்கணித்தால் என்னவாகும்? இயேசு, “நீ விழித்திராவிட்டால், திருடனைப்போல் உன்மேல் வருவேன், நான் உன்மேல் வரும்வேளையை அறியாதிருப்பாய்” என்று எச்சரித்தார் (வசனம் 3ஆ).³⁰ பெர்சியர்கள் மலைச்சரிவுகளில் ஏறிவந்து, ஆயத்தமாய் இருந்திராத சர்தையின் குடிமக்களைப் பிடித்துக்கொண்டது போலவே, அவர்கள் எதிர்பாராத வேளையில் இயேசு அவர்களிடம் வருவார். சர்தையில் இருந்த சபையானது அவரது வருகைக்குத் தயாரற்ற நிலையில் இருந்தால், விளைவுகள் அழிவுக்குரியதாக இருக்கும்.³¹

விடாமுயற்சியுடன் இருந்த சீஷர்கள் (3:4)

இயேசு, (சர்தையில் இருந்த) சபைக்குழுமத்தின் சுகவீனங்களை வெளிப்படுத்தி, நிவாரணமுறையைப் பரிந்துரைத்து இருந்தபடியால், அவர் ஜெயங்கொள்கின்றவர்களுக்கான வாக்குத்தத்தங்களுடன் இந்த இடத்தில் இந்தக் கடிதத்தை முடித்திருக்க முடியும். ஆனால் அதற்கு முன்பாக, சபைக்குழுமத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருந்த ஒரு சிலர் என்று நான் குறிப்பிட்டிருந்த ஒரு விசேஷித்த குழுவினருக்குப் பாராட்டைத் தெரிவிக்க அவர் விரும்பினார்: “ஆனாலும் தங்கள் வஸ்திரங்களை அசசிப்படுத்தாத சிலபேர் சர்தையிலும் உனக்குண்டு” (வசனம் 4அ).

விசுவாசம் நிறைந்த ஒருசிலரைத் தேவன் எப்போதுமே கொண்டிருந்துள்ளார்: தேவபக்தியற்ற நாட்களில் தேவன், நோவாவையும் அவரது குடும்பத்தையும் கொண்டிருந்தார். விக்கிரக ஆராதனையின் நாட்களில் தேவன், ஆபிரகாமையும் அவரது சந்ததியையும் கொண்டிருந்தார். சோதோம் கொமோராவில்கூட தேவன், “நீதிமானாகிய லோத்தை” கொண்டிருந்தார் (2 பேதுரு 2:7). இயேசு, “ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்குமும், வழி நெருக்கமுமாயிருக்கிறது, அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் சிலர்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 7:14). அதுபோலவே, சர்தை சபையில் விசுவாசம் நிறைந்தவர்களாய் நிலைத்திருந்த ஒருசிலரைத் தேவன் கொண்டிருந்தார்.

இயேசு, “அவர்கள் ... வெண்வஸ்திரந்தரித்து³² என்னோடேகூட நடப்பார்கள்” (வசனம் 4இ) என்று வாக்குத்தத்தம் செய்தார்.³³ “வெண்வஸ்திரம்” தரித்தவர்களாய் இயேசுவுடன் நடத்தல் என்பது அவரது வெற்றியில் பங்கேற்றல் என்பதாக உள்ளது. இங்கு, வெற்றிபெற்ற அரசர், யுத்தத்தை வென்றபின்பு, தமது தோழர்களுடன் வெற்றிப்பிரவேசம் செய்தல் பற்றிய சித்தரிப்பு உள்ளது (2 கொரிந்தியர் 2:14ஐக் காணவும்).

பின்பு இயேசு, “அவர்கள் பாத்திரவான்களானபடியால்” என்று கூடுதலாகக்கூறினார் (வசனம் 4ஆ). இந்தச் சொற்றொடர், “ஒருசிலர்” பூரணமானவர்களாய் இருந்தனர் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை, ஏனென்றால், நாம் யாவருமே பாவிகளாய் இருக்கின்றோம் (ரோமர் 3:10, 23) மற்றும் நம்மில் எவரும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்களாய் இருப்பதில்லை (ஆதியாகமம் 32:10; லூக்கா

17:10ஐக் காணவும்).³⁴ இதற்கு மாறாக இயேசுவின் வார்த்தைகள், சோதிக்கப்பட்ட சூழலின்கீழ் இவர்கள் முன்வைத்திருந்த வீரமான முயற்சிகளைப் பாராட்டுதலாக இருந்தது. நம்மைச் சுற்றிலும் உள்ள யாவரும் - பிற கிறிஸ்தவர்களும் கூட - உண்மையற்றவர்களாகிவிடும்போது, நாம் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருத்தல் என்பது சுலபமானதல்ல. உண்மையுள்ள சிலருக்காக நாம் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோம்!

இந்த உலகத்தின் தரஅளவைகள் சீர்குலைகின்றபோது, “பொல்லாதவர்களும் எத்தர்களுமானவர்கள் ... மேன்மேலும் கேடுள்ளவர்களாவார்கள்” (2 தீமோத்தேயு 3:13அ), பலர் தங்கள் கைகளை மேல்நோக்கித் தூக்கி வெளியேறிவிடுவார்கள் - ஆனால் விசுவாசம் நிறைந்தவர்களாய் உள்ள ஒருசிலர் எப்போதும் செயல்படுவதில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பார்கள். சில இடங்களில் திருமணம் என்ற நிறுவன அமைப்பு நொறுங்கி, பாலியல் பாவம் பொதுவான செயலாகும்போது, “நான் ஏன் இதை முயற்சித்துப் பார்க்க வேண்டும்?” என்று பலர் தர்க்கம் செய்கின்றனர் - ஆனால் உண்மையுள்ள ஒருசிலர் எப்போதும், “நான் ஒரு கிறிஸ்தவராய் இருப்பதால் அதைச் செய்யவேண்டும்; அதனால்தான்” என்று பதில் அளிக்கின்றனர். மாறுபாடும் மனதிருப்தியும் பூமியில் நிறைந்திருக்கும் போது, விசாலமான வழியில், மிகவும் பிரபலமான வழியில் பயணிப்பதைச் சுலபமானதாகப் பலர் கண்டறிகின்றனர் - ஆனால் உண்மையுள்ள ஒருசிலர் எப்போதுமே இடுக்கமான வழியில், தனிமையான வழியில் ஒப்புக்கொடுத்தவர்களாய்ப் பயணிக்கின்றனர் (மத்தேயு 7:13, 14). உண்மையுள்ள ஒருசிலருக்காகத் தேவனுக்கு நன்றி!

கர்த்தருடைய சபையின் சபைக்குழுமங்கள் உண்மையுள்ள ஒரு சிலரைத் தங்களுக்குக் கொண்டுள்ளன: இவர்கள் ஆராதனைக் கூட்டங்கள் யாவற்றிலும் தவறாது கலந்துகொள்பவர்களாக, தங்களின் பெரும் பான்மையான பணத்தைக் கொடுப்பவர்களாக, ஊழியத்தில் பெரும் பான்மையானவற்றைச் செய்பவர்களாக, ஞானஸ்நானம் பெற்ற மற்றும் திரும்பக் கட்டுவிக்கப்பட்ட பெரும்பான்மையானவர்களைச் சென்று அடைபவர்களாக எண்ணப்படுகின்றனர். சிலவேளைகளில் பிரசங்கியார்கள், தேவனுடைய செய்தியால் செயல்விளைவுக்கு உட்படாதவர்களைக் கண்டு ஊக்கம் இழக்கின்றனர்; அவர்கள், “நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்களாக” (மத்தேயு 5:6) இருக்கும் ஒரு சிலரைக் கவனிப்பது மேன்மையாக இருக்கும். உண்மையுள்ள ஒருசிலருக்காகத் தேவனுக்கு நன்றி!

உறுதியளிக்கும் ஒரு அறிவிப்பு (3:5, 6)

சர்தையில் இருந்த பெரும்பான்மையானவர்களுக்குச் சூழ்நிலை நம்பிக்கையற்றதாயிருந்தது என்று இயேசு கூறினாரா? இல்லவே இல்லை. அவர்கள் “விழித்துக்கொண்டு மனந்திரும்பினால்” (3:2, 3), உண்மையுள்ள ஒருசிலருக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட அதே ஆசீர்வாதங்களைப் பெறமுடியும்: “ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு வெண் வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்படும், ஜீவுபுஸ்தகத்திலிருந்து அவனுடைய நாமத்தை

நான் கிறுக்கிப்போடாமல், என் பிதா முன்பாகவும் அவருடைய தூதர் முன்பாகவும் அவன் நாமத்தை அறிக்கையிடுவேன்” (வசனம் 5).

ஜெயங்கொள்கின்றவர்களுக்கு இயேசு, ஆவிக்குரிய வஸ்திரத்தை (உடையை) வாக்குத்தத்தம் செய்தார்: “ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு வெண்வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்படும்” (வசனம் 5அ).³⁵ இவை, உண்மையுள்ள ஒருசிலருக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட அதே வஸ்திரங்களாகவே உள்ளன (3:4) - இவைகள் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தினால் தோய்க்கப்பட்டவைகளாக உள்ளன (7:14).³⁶

ஜெயங்கொள்கின்றவர்களுக்கு இயேசு, குறிப்பிடத்தக்க தொடர் செயல் ஒன்றை வாக்குத்தத்தம் செய்தார்: “ஜீவபுல்தகத்திலிருந்து அவனுடைய நாமத்தை நான் கிறுக்கிப்போடாமல்” (வசனம் 5ஆ). ஜீவபுல்தகம் என்பது தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர்களைப் பற்றிய பதிவேடாக உள்ளது (சங்கீதம் 69:28; மல்கியா 3:16; எபிரெயர் 12:23) மற்றும் இது வேதவசனங்கள் முழுவதிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இஸ்ரவேல் மக்களுக்காக மோசே தேவனிடத்தில் பரிந்துபேசியபோது அவர், “ஆகிலும், தேவரீர் அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்தருளவீரானால் மன்னித்தருளும். இல்லாவிட்டால் நீர் எழுதின உம்முடைய புல்தகத்திலிருந்து என் பேரைக் கிறுக்கிப்போடும்” என்றான். அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: “எனக்கு விரோதமாகப் பாவம் செய்தவன் எவனோ, அவன் பேரை என் புல்தகத்திலிருந்து கிறுக்கிப் போடுவேன்...” என்றார் (யாத்திராகமம் 32:32, 33). பிரசங்கப் பயணத்தை முடித்து விட்டு எழுபதுபேர் திரும்பி வந்தபோது, இயேசு அவர்களிடத்தில் “ஆகிலும் ஆவிகள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதற்காக நீங்கள் சந்தோஷப்படாமல், உங்கள் நாமங்கள் பரலோகத்தில் எழுதியிருக்கிறதற்காகச் சந்தோஷப்படுங்கள் என்றார்” (லூக்கா 10:20). பிலிப்பியர் 4:3ல் பவுல் “... என் உடன்வேலையாட்களோடுங்கூட சவிசேஷ விஷயத்தில் என்னோடேகூட மிகவும் பிரயாசப்பட்டார்கள், அவர்களுடைய நாமங்கள் ஜீவபுல்தகத்தில் இருக்கிறது” என்று கூறினார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20ன் மாபெரும் நியாயத்தீர்ப்பின் காட்சியில் நாம் பின்வருமாறு வாசிக்கின்றோம்:

மரித்தோராகிய சிறியோரையும் பெரியோரையும் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கக்கண்டேன்; அப்பொழுது புல்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன; ஜீவபுல்தகம் என்னும் வேறொரு புல்தகமும் திறக்கப்பட்டது; அப்பொழுது அந்தப் புல்தகங்களில் எழுதப்பட்டவைகளின் படியே மரித்தோர் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளுக்குத்தக்கதாக நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள். சமுத்திரம் தன்னிலுள்ள மரித்தோரை ஒப்புவித்தன; மரணமும் பாதாளமும் தங்களிலுள்ள மரித்தோரை ஒப்புவித்தன. யாவரும் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளின்படியே நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள். அப்பொழுது மரணமும் பாதாளமும் அக்கினிக் கடலிலே தள்ளப்பட்டன. இது இரண்டாம் மரணம். ஜீவபுல்தகத்திலே எழுதப்பட்டவனாகக் காணப்படாதவனெவனோ அவன் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டான் (20:12-15).

“ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்கள் மாத்திரம்” பரலோகத்தில் பிரவேசிக்கக் கூடியவர்களாய் இருக்கின்றனர் (21:27ஆ).³⁷

நாம் இரட்சிக்கப்படும்போது (மாற்கு 16:16), நமது பெயர்கள் ஜீவபுத்தகத்தில் எழுதப்படுகின்றன. இருப்பினும், நாம் கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக நிலைத்திராவிட்டால், நமது பெயர்கள் கிறுக்கிப்போடப்படும் என்பதை நாம் புரிந்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்! (யாக்கோபு 5:19, 20ஐக் காணவும்.)³⁸

கடைசியாக இயேசு, ஜெயங்கொள்கின்றவர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த அறிக்கையை வாக்குத்தத்தம் செய்தார்: “என் பிதா முன்பாகவும் அவருடைய தூதர் முன்பாகவும் அவன் நாமத்தை அறிக்கையிடுவேன்” (வசனம் 5இ). இயேசு தமது பூமிக்குரிய ஊழியத்தின்போது, பின்வரும் வாக்குத்தத்தத்தை ஏற்படுத்தினார்:

மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கை பண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை நானும் பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் முன்பாக அறிக்கைபண்ணுவேன். மனுஷர் முன்பாக என்னை மறுதலிக்கிறவன் எவனோ, அவனை நானும் பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் முன்பாக மறுதலிப்பேன் (மத்தேயு 10:32, 33).³⁹

நாம் இயேசுவின்மீது கொண்ட விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றபோது, அவர் நமது பெயர்களை அறிக்கையிடுகின்றார் (நடபடிகள் 8:37-39; ரோமர் 10:9, 10), ஆனால் அது அவரது வாக்குத்தத்தத்தை தீர்ந்துபோகச் செய்துவிடுவதில்லை. அவரது நாமத்தை அறிக்கையிடவோ அல்லது மறுதலிக்கவோ முடியாமல் ஒரு நாள் கடந்து செல்லுதல் என்பது மிகவும் கடினமானதாக உள்ளது. இது விசேஷமாக, இயேசுவை மறுதலித்து பேரரசின் கர்த்தத்துவத்தை அறிக்கையிடும்படி தொடர்ந்து கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த முதல் நூற்றாண்டில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு, உண்மையாக இருந்தது. அவர்கள் இயேசுவைத் தைரியமாகத் தொடர்ந்து அறிக்கையிட்டால், அவர் பரலோகத்தில் அவர்களின் பெயர்களைத் தொடர்ந்து அறிக்கையிடுவார் என்பதை அவர்கள் அறிய வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார்!

“ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்” (வசனம் 6).

முடிவுரை

சர்தையில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தரின் கண்டனத்தை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டனர் என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களின் மனச்சாட்சிகள் தொடப்பட்டிருக்கும் மற்றும் அவர்களின் வாழ்வு செயல் விளைவுக்கு உட்பட்டிருக்கும் என்று நாம் நம்புகின்றோம். சர்தையில் இருந்த சபைக்குழுமம், குறைந்தபட்சம் அளவில் வளர்ந்தது என்று ஆதாரம்

கருத்துத் தெரிவிக்கிறது; மனதை ஈர்க்கக்கூடிய ஒரு சபைக்கட்டிடம் கட்டியெழுப்பப்பட்டது என்றும் பிற்கால ஆண்டுகளில் தனிச்சிறந்த நடத்துநர்கள் அங்கிருந்தனர் என்றும் வரலாறு கூறுகிறது. இருப்பினும் இன்றைய நாட்களில் - அந்த நகரம் மற்றும் அங்கிருந்த சபை ஆகியவற்றின் - கடந்தகாலத்தின் மகிமை கடந்து சென்றுவிட்டது. அந்த நகரத்தில் சிதிலங்களே எஞ்சியுள்ளன,⁴⁰ சபைக்குழுமம் இருந்ததற்கான அடையாளம் இல்லை.

சார்தையில் இருந்த சபை முழுவதற்கும் என்னவாயிற்று என்பதை நாம் அறியாதிருப்பினும், உண்மையாயிருந்த ஒருசிலருக்கு என்னவாயிற்று என்பதை நாம் அறிகின்றோம்: அவர்கள் இயேசுவுடன் “வெண்வஸ்திரம்” தரித்து நடக்கின்றனர் (3:4)! “உண்மையாயிருந்த ஒருசிலரில்” ஒருவராக இருத்தல் என்பதே இந்தப்பாடத்தின் அறைகூவலாக இருக்கிறது. ஃபிராங்க் பேக் அவர்கள், டெக்ஸாஸில் இருந்த ஒரு சிறு சபைக்குழுமத்திற்கு ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று பிரசங்கிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். ஆராதனைக் கூட்டத்தின் முடிவில், கலவரம் அடைந்தவராகக் காணப்பட்ட வயது முதிர்ந்த ஒரு பெண் உறுப்பினர் அவரை அணுகி, “சகோதரர் பேக் அவர்களே, நாங்கள் செத்தவர்களாய் இருக்கின்றோம் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா? கடந்த ஞாயிறு அன்று பிரசங்கியார், இந்த சபை செத்துப்போய் இருப்பதாகக் கூறினார்” என்றார்கள். சகோதரர் பேக் அவர்கள் பதில் அளிக்கக்கூடுவதற்கு முன்பு, அந்தப் பெண்மணி தமது பாதங்களைத் தரையில் அழுத்தி மிதித்து, “நாங்கள் செத்துப்போனவர்கள் அல்ல! நான் உயிருடன் இருக்கும் வரையிலும் நாங்கள் செத்துப்போனவர்களாய் இருக்க மாட்டோம்!” என்று அறிவித்தார்கள். அந்த சபைக்குழுமத்தின் ஆவிக்குரிய நிலை என்னவாக இருந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் குறைந்த பட்சம் அதன் ஒரு உறுப்பினராவது, அணைக்கப்பட முடியாத வாழ்வின் சுடர் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தார். நீங்கள் ஊழியம் செய்து ஆராதிக்கின்ற சபையானது உயிருடன் உள்ளதாகவோ அல்லது செத்துப்போனதாகவோ, எவ்வாறு வகைப்படுத்தப் படுகிறது என்று எனக்கு தெரியாது, ஆனால் நீங்கள் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் நிலைத்திருப்பது என்று தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள். இயேசுவுடன் நீங்கள் ஒருநாளில், வெண்வஸ்திரம் தரித்து நடக்கும்படி உங்கள் வஸ்திரங்களைத் தூய்மையாகக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்!⁴¹

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள்

ஆகியோருக்கான குறிப்புகள்

இந்தக் கடிதத்தைப் பற்றிய பிரசங்கத் தலைப்புகள் பெரும்பாலும், சபைக்குழுமத்தின் செத்த தன்மையை வலியுறுத்துகின்றன: “கல்லறையில் இருந்த சபை,” “கல்லறைக் கல்லின் எல்லைப்பகுதியில் இருந்த சபை,” “கோபுரம் கொண்ட பிணம் வைக்குமிடம்,” “செத்தவர்கள் அல்லது உயிருள்ளவர்கள்,” “பெலன்றை சபை,” “உயிருடன் இருந்த செத்தவர்களின்

சபை.” மற்ற தலைப்புகள், தங்கள் வஸ்திரங்களை அசுசிப்படுத்தாமல் இருந்த ஒருசிலரை வலியுறுத்துகின்றன: “உண்மையுள்ள ஒருசிலரைக் கொண்டிருந்த உண்மையற்ற சபை,” “ஒருசிலர், மேட்டிமையுள்ளவர்கள், மற்றும் பலப்படுத்துகின்ற ஒருவர்,” “உண்மையுள்ள ஒருசிலரில் ஒருவராய் இருங்கள்,” “உண்மையுள்ள ஒருசிலருக்காகத் தேவனுக்கு நன்றி!” சாத்தியமான மற்ற சில தலைப்புகள் பின்வருமாறு: “கடந்தகால மாட்சிமையும் நிகழ்காலச் சிதைவும்” மற்றும் “திருடணைப்போல்.”

குறிப்புகள்

¹ சர்தை நகரம் தியத்தீராவின் தெற்கு - தென்கிழக்குப் பகுதியில் இருந்தது. இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள “ஆசியாவின் ஏழு சபைகளும் பத்மு தீவும்” என்ற வரைபடத்தைக் காணவும். ² இன்னொரு சபை லவோதிக்கேயாவில் இருந்தது. ³ சர்தையில் சபை எப்போது நிலைநாட்டப்பட்டது என்று நாம் அறிவதில்லை. இது பெரும்பாலும் பவுல் எபேசுவில் ஊழியம் செய்தபோது நிலைநாட்டப் பட்டிருக்கலாம் (நட்புடிகள் 19:1, 8-10). சவிசேஷம் சர்தைக்குக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வந்திருந்தது என்று வசனம் 3 சுட்டிக்காண்பிக்கலாம். ⁴ கி.மு. 546ல் இறந்துபோன குரோசஸ் என்பவர் லிட்யாவின் கடைசி அரசராயிருந்தார். ⁵ “குரோசஸைப் போல செல்வந்தர்” என்ற சொல்விளக்கம் இன்றைக்கும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. ⁶ தரஅளவுப் படுத்தப்பட்ட நாணயங்கள் சர்தையில் இருந்துதான் முதன் முதலில் வெளியாயின, இது அரசு முத்திரையினால் எடை உத்தரவாதப்படுத்தப் பட்டதாக இருந்தது. ⁷ புறஜாதியாரின் தெய்வீக்குரல்கள் என்பவை, அவைகள் தவறானவை என்று நிரூபிக்கப்படுவதில் இருந்து பாதுகாப்பதற்காக, “ஏவுதல் பெற்ற” அறிவிப்புகள் என்று அழைக்கப்பட்டவைகள் வேண்டுமென்றே தெளிவற்றவைகளாக இருந்தன. ⁸ இது சுமார் ஒரு நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு மீண்டும் நடைபெற்றது. ⁹ William Barclay, *Letters to the Seven Churches* (Philadelphia: Westminster Press, 1957), 84. ¹⁰ எபேசுவில் இருந்த சபைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இயேசு, தம்மை ஏழு நட்சத்திரங்களை ஏந்திக்கொண்டிருப்பவராகவும் அடையாளப்படுத்தினார், ஆனால் இதை அவர் ஏழு சபைகளின் மத்தியில் உலாவி, அவற்றை ஆய்வுசெய்தல் என்ற மனக்கலக்கம் ஏற்படுத்தும் சத்தியத்துடன் பிணைத்தார் (2:1). 3:1ல் உள்ள முழுவிரிப்பு மஊக்கம் அளிப்பதாக உள்ளது.

¹¹ “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் உள்ள 1:4க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ¹² “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் உள்ள 1:16க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ¹³ இந்த வார்த்தைகளை இயேசு, பிலதெல்பியாவிலும் லவோதிக்கேயாவிலும் இருந்த சபைகளுக்கு எழுதிய கடிதங்களில் மீண்டும் உரைத்தார் (3:8, 15). ¹⁴ உங்களைப் பற்றி மக்கள் என்ன நினைக்கின்றார் என்பது நற்பெயராக இருக்கையில், உண்மையிலேயே நீங்கள் யார் என்பது பண்பு என்பதாக உள்ளது என்று யாரோ ஒருவர் கூறினார். ¹⁵ உடல்ரீதியான மரணம் என்பது உடல் மற்றும் ஆவி ஆகியவை பிரிதல் என்பதாக உள்ளது (யாக்கோபு 2:26ஐக் காணவும்). ¹⁶ “என் தேவன்” என்று இயேசுவால் பேசப்பட்ட சொற்றொடர், அப்போஸ்தலரான யோவானின் எழுத்துக்களில் மாத்திரம் காணப்படுகின்றன, இது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தை இவர்தாம் எழுதினார் என்பதற்கான இன்னொரு ஆதாரமாக உள்ளது. ¹⁷ KJV வேதாகமத்தில்

“perfect” என்றுள்ளது. இந்த கிரேக்க வார்த்தை, “பூரணப்பட்டிருந்தல்” அல்லது “முழுமையாயிருந்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. ¹⁸நாம் தொடங்குபவற்றை முடிக்க வேண்டியதன் அவசியத்திற்கு இது திறவுகோல் வசனப்பகுதியாக உள்ளது. உலகத்தின் சிலப்பகுதிகளில், நீங்கள் பின்வரும் வார்த்தை விளையாட்டை விரும்பலாம்: They had initiative, but they lacked finish-ative. ¹⁹“வஸ்திரம்” என்பது அவர்களின் வாழ்வைக் குறிக்கிறது. இதேபோன்ற பேச்சு உருவகங்கள் வேதாகமம் முழுவதிலும் காணப்படுகிறது (கலாத்தியர் 3:27; எபேசியர் 4:22, 24; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 7:9 ஆகியவற்றில் உள்ளதுபோல்). ²⁰KJV வேதாகமத்தில் “defiled” என்றுள்ளது, இது “soiled” என்பதை விடப் பலமான வார்த்தையாக உள்ளது மற்றும் இது இவ்விடத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தைக்கான விளக்கத்தை இன்னும் அதிகமாய்க் காத்துக்கொள்கிறது. சர்தை நகரம், புறதெய்வ வணக்க எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களின்படி பார்க்கையிலும் கூட, ஒழுக்கவீனத்திற்கு அறியப்பட்டதாக இருந்தது.

²¹J. W. Roberts, *The Revelation to John (The Apocalypse)*, The Living Word Commentary Series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1974), 47. ²²யூதா 23ஐக் காணவும். ²³Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary*, vol. 2 (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989), 577. ²⁴“CPR” என்பது “cardiopulmonary resuscitation” என்பதன் சுருக்கக் குறியீடாகும், இது இருதயம் செயல்படுதல் நின்றுபோன, சுவாசிக்காத ஒரு மனிதருக்கு செயற்கையான இரத்த ஓட்டம் மற்றும் சுவாசம் ஆகியவற்றை அளிக்கிற ஒரு முதல்தவித் தொழில் நுட்பமாகும். CPR என்ற இந்த சிகிச்சை முறைமை தக்கவேளையில் தொடங்கப்பட்டால், இருதயம் நின்றுபோன மனிதர்களில் இருபது முதல் ஐம்பது சதவிகிதத்தினர் வரையுள்ள நபர்களின் இருதயங்கள் உயிர்ப்பிக்கப்பட முடியும். ²⁵“சாகிதத்திற்கேதுவாயிருக்கிறவைகளை” என்பது சபைக்குழுமத்தில் இன்னமும் உயிருடன் இருக்கும் எதையாவது - அவர்களின் இருதயங்களில் ஆவிக்குரிய வாழ்வின் கூடர்களாக எஞ்சியுள்ளவைகள், சத்தியம்பற்றிய அவர்களின் அறிவு, மற்றும் சபைக்குழுமத்தில் எஞ்சியுள்ளவர்களை ஊக்குவிக்கக்கூடிய வகையில் இன்னும் உண்மையுடன் இருப்பவர்களை - குறிப்பதாக உள்ளது. ²⁶“விழித்துக்கொண்டு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்கச் சொற்றொடரானது நிகழ்கால வினைச்சொல்லாக உள்ளது, இது தொடர்ந்து நடைபெறும் செயலைக் குறிக்கிறது: அவர்கள் “விழித்துக் கொள்ளுதலுடன்” தொடர்ந்து கவனம் நிறைந்தவர்களாகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. “நித்தியத்திற்கும் கவனம் நிறைந்தவர்களாய் இருந்தல் என்பதே சுயாதீனத்திற்கான விலையாக உள்ளது” என்று யாரோ ஒருவர் கூறினார். ²⁷இந்த வசனத்தை 2:5உடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும். சர்தை மற்றும் எபேசு நகரங்களில் இருந்த சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதங்களில் பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன. ²⁸“நினைவுகூர்ந்து” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது வெறுமனே நினைத்துப் பார்த்தலை மாத்திரமல்ல ஆனால் அதைச் சிந்தையில் வைத்துக் கொள்ளுதலையும் அர்த்தப்படுத்துகிறது. ²⁹“கைக்கொண்டு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது நிகழ்கால வினைச்சொல்லாக உள்ளது, இது அவர்கள் இவ்விஷயங்களைத் தொடர்ந்து கைக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. ³⁰வேறொரு இடத்தில், திருடனைப்போல் எதிர்பாராத நேரத்தில் வருதல் என்பதற்கான விவரிப்பானது இரண்டாம் வருகையின் காலம் பற்றி எந்த மனிதரும் அறிந்திருப்பதில்லை என்பதை வலியுறுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (மத்தேயு 24:42-44; லூக்கா 12:39, 40; 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:2, 4; 2 பெதுரு 3:10). வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:3ல் “இது மனநிற்கும்பாத பாவிகளின்மீது நியாயத்தீர்ப்பு கொடுப்பதற்கான

வரைமுறைக்குட்பட்ட வருகையாக உள்ளது என்பது தெளிவு” (Leon Morris, *Revelation*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987], 76).

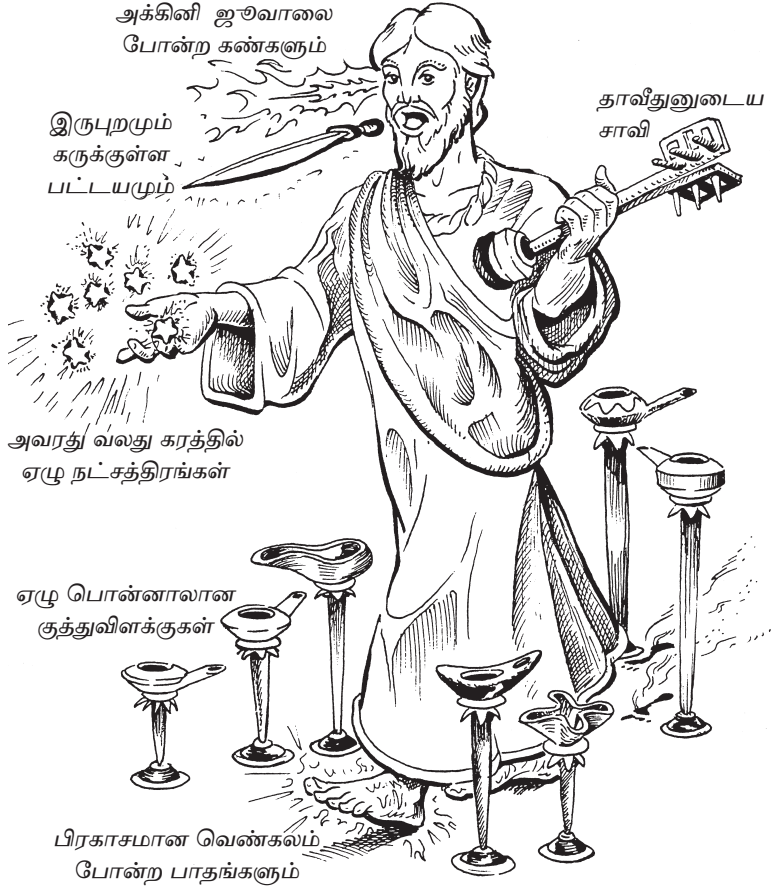
³¹முந்திய கடிதங்களில், இயேசு வரும்போது என்ன செய்வார் என்பதை அவர் கூறியிருந்தார் (2:5, 16). சர்தையில் மனந்திரும்பாதவர்களைப் பற்றி அவர் விபரம் எதுவும் கொடுக்கவில்லை, ஆனால் “அவர்களின் முடிவு விளக்கப்படுத்தப்படாது விடப்பட்டபடியால் பயங்கரத்திற்குரியது என்பதைவிடக் குறைவானதாக இருப்பதில்லை” (Morris, 76). ³²வெண்மை என்பது தூய்மை, கொண்டாட்டம் மற்றும் வெற்றி ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது. உண்மையுள்ள ஒருசிலர் ஏற்கனவே தூய்மையாக இருக்கின்றனர் என்பதால், வெற்றிப்பிரவேசத்தின் விவரிப்பில் நான், கொண்டாட்டத்தையும் வெற்றியையும் பற்றிய கருத்துக்களை இணைத்துள்ளேன். ³³யாரேனும் ஒருவருடன் நடத்தல் என்பது அவருடன் இணைந்திருத்தல், ஐக்கியமாயிருத்தல் மற்றும் கருத்து ஒருமைப்பட்டிருத்தல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது (ஆமோஸ் 3:3; ஆதியாகமம் 5:22, 24; 6:9 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). ³⁴“தேவனுடைய வசனம், மனிதனுக்குக் குறிப்பிட்ட சில தகுதிகளை உரித்தாக்குகிறது, இது ஒருக்காலும் முற்றானதாக இருப்பதில்லை, ஆனால் எப்போதும் சார்புடையதாக இருக்கிறது” (James M. Tolle, *The Seven Churches of Asia* [Pasadena, Tex.: Haun Publishing Co., 1968], 62). சகோதரர் டோலி அவர்களின் கூற்று சரியானதே என்பதற்கு ஆதாரமாக, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:2-4ஐக் காணவும்: இந்த அண்டம் முழுவதிலும் படைக்கப்பட்ட எந்த உயிரினமும் (மனிதனும்?) உண்மையில் “பாத்திரமாக” இருக்கவில்லை. ³⁵சர்தை நகரமானது தனது பளிச்சென்ற வண்ணம் கொண்ட உடைகளுக்கென்று நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது. கம்பளிக்குச் சாயமிடுதல் என்ற தொழிற்கலை அந்த நகரத்தில் தோற்றுவிக்கப் பட்டிருக்கலாம். ³⁶இந்தப் புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் உள்ள “புயலுக்கு மேலாக எழும்பி நிற்குதல்” என்ற பாடத்தில் 7:14க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ³⁷வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:8; 17:8 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும். ³⁸இது விசுவாசவிலக்கம் பற்றிய வல்லமை நிறைந்த வசனப்பகுதியாக உள்ளது. கால்வீனியத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளவர்கள் இவ்வசனப்பகுதியில் இடறல் அடைகின்றனர். ³⁹லூக்கா 12:8, 9ஐக் காணவும். ⁴⁰பழங்கால ஜெப ஆலயம், உடற்பயிற்சிச்சூடம் மற்றும் கோவில் உட்பட, கீழ்நகரத்தின் மனதை ஈர்க்கும் சிதிலங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

⁴¹ஆவிக்குரியவை பற்றிய இருப்புக்கணக்கைச் சோதிக்கும்படி, கேட்பவர்களுக்கு அறைகூவல் விடுவதற்கு இது ஒரு மிகச் சிறந்த பாடமாகும். சபைக்குமும் முழுவதற்குமான வகையில் இயேசுவின் கடிந்துகொள்ளுதல் அவர்களுக்கு நடைமுறைப் படுத்தப்படக்கூடியது என்று அவர்கள் கண்டறிந்தால் (3:1), இயேசுவின் அறிவுறுத்துதல்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி (3:2, 3) அவர்களை அணுகுவிப்புகள். எல்லாரும் ஜெயங்கொள்பவர்களாய் இருக்கும்படி அவர்களுக்கு அறைகூவல் விடுங்கள் (3:5).

மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல் ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. பாராட்டுதலைப் பெறாத இரண்டு சபைகள் எவை?
2. சர்தை நகரத்தின் எந்த மூன்று குணங்கள் சர்தையில் இருந்த சபைக்கும் உண்மையாயிருந்தன?

3. “ஏழு ஆவிகள்” என்பது என்ன (அல்லது யார்)?
4. சர்தையில் இருந்த சபை “உயிருள்ளது என்று பெயர்கொண்டிருந்தது” என்று இயேசு கூறியபோது அவர் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன?
5. அவர்கள் எந்தக் கருத்தில் “செத்தவர்களாய்” இருந்தனர்?
6. அவர்களின் ஆவிக்குரிய நிலை பற்றிய நான்கு அறிகுறிகள் இந்தப் பாடத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பட்டியலிடவும்.
7. “உன் கிரியைகள் தேவனுக்குமுன் நிறைவுள்ளவைகளாக நான் காணவில்லை” என்பதன் அர்த்தம் என்ன? நீங்கள் ஆராதிக்கும் சபையில் தொடங்கப்பட்டு நிறைவடையாத திட்டங்கள் எவற்றையாவது நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறதா? நீங்கள் நல்ல செயல்கள் எதையாவது தொடங்கி அவற்றை முழுமையாகச் செய்து முடிக்காதிருக்கின்றீர்களா?
8. துன்புறுத்தப்படுதல் எதுவும் இந்தப் பாடத்தில் குறிப்பிடப்படாதது ஏன் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்கள்?
9. உயிர்ப்பிக்கப்படுதலுக்கு இந்த சபை என்ன செய்ய வேண்டியிருந்தது?
10. “வஸ்திரங்களை அசுசிப்படுத்துதல்” என்று இயேசு குறிப்பிட்ட போது, அவர் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன? கிறிஸ்தவர் ஒருவர் இந்த உலகத்தைக் காட்டிலும் மாறுபட்ட வகையில் வாழவேண்டுமா?
11. நீங்கள் ஆராதிக்கின்ற சபையானது தனது “உண்மையுள்ள ஒருசிலரை” கொண்டுள்ளதா? அவர்களில் நீங்களும் ஒருவராக இருக்கின்றீர்களா?
12. செயலற்றதன்மை மற்றும் மனதிருப்தி ஆகியவற்றை வெற்றிகொள்கின்றவர்களுக்கு இயேசு எதை வாக்குத்தத்தம் செய்தார்?
13. “ஜீவபுத்தகம்” என்றால் என்ன? உங்கள் பெயர் ஜீவபுத்தகத்தில் இருக்க வேண்டியது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது? உங்கள் பெயர் அந்தப்பதிவேட்டில் எழுதப்படுவதற்கு நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? அதில் உங்கள் பெயரைத் தொடர்ந்து காத்துக்கொள்வதற்கு நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?



தமது வலதுகரத்தில் ஏழு நட்சத்திரங்களை ஏந்திக்
கொண்டிருந்தார் (1:12-3:22)